

מ"ת 38554/08/13 - מדינת ישראל נגד עלי דסוקי, מהר אהווידי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 אפריל 2014

מ"ת 38554-08-13 מדינת ישראל נ'
דסוקי(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת שירה בן שלמה

מדינת ישראל	המבקשים
	נגד
1. עלי דסוקי (עציר)	המשיבים
2. מהר אהווידי (עציר)	

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד שרה טל

ב"כ המשיב 1: עו"ד אביגדור פלדמן

החלטה

1. נגד המשיב ומשיב 2 הוגש כתב אישום המייחס רצח, קשירת קשר לביצוע פשע (שוד בנסיבות מחמירות), נשיאת נשק ונשיאת תחמושת. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

2. בהחלטה מיום 13.2.14 נקבע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה הדרושה למעצר עד תום ההליכים. נקבעו עילות מעצר ונקבע, בנוסף, כי "...אין לתת אמון במשיבים וכי אין חלופה אשר תבטיח את מטרות המעצר". "בוודאי שלא נכון להורות על תסקיר כאשר המסוכנות, על פני הדברים, ברורה וזועקת ... ומייתרת כל בחינה נוספת כאמור...". בימ"ש זה הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

על ההחלטה הוגש ערר.

עמוד 1

3. בהחלטה מיום 4.3.14 (בש"פ 1273/14 ובש"פ 1274/14) נקבע: "ענייננו בפרשת רצח, כך שלא יכולה להיות מחלוקת לגבי עילת המסוכנות וחזקת המסוכנות הסטטוטורית ... ולכך יש להוסיף את עברם הפלילי של העוררים. אף העילה של חשש לשיבוש הליכי משפט מתקיימת, וביתר שאת, החשש להימלטות. מה עוד, שהעורר 1 הרהר בקול, בשיחתו עם המדובב, על כך שאולי יכול היה להימלט לירדן. במצב הדברים הרגיל, ברור כי היה מקום להורות על מעצרים..."

"לאור הזיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר, ומשהגענו למסקנה כי קיימת חולשה ראייתית בעוצמת הראיות, אני סבור כי יש להסתפק במקרה דנן בחלופת מעצר, גם אם אינה הפתרון המיטבי".

הערר התקבל והדין הוחזר לבחינת "חלופה הדוקה" "לרבות מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני והפקדת ערבויות של ממש".

4. בהחלטה מיום 5.3.14 התבקש שרות המבחן ליתן תסקיר מעצר ולבחון במסגרתו חלופות הדוקות, ככל שיוצעו.

5. שרות המבחן העריך סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה והתרשם מחוסר התאמה של חלופה ביתית, לא כל שכן בפיקוח שהוצע, ולכן לא הומלץ על שחרור. צוין, בנוסף, כי לא יהיה באיזוק להביא להפחתה בסיכון במצבו והוא אינו מהווה תחליף לפיקוח אנושי דומיננטי.

6. חרף האמור הפנה ב"כ המשיב להחלטת ביהמ"ש העליון, אשר הצביע על חולשה ממשית בראיות ובחר להורות על שחרור לחלופה הדוקה, למרות עברו הלא פשוט. צוין כי לאור החלטת השחרור העקרונית, שרות המבחן היה צריך לתת משקל מסויים למסוכנות, אך לא מכריע, ולבדוק האם מדובר בערבים לגיטימיים, נעדרי עבר. עמד על סבירות לא גבוהה להרשעה. הפנה להחלטת שחרור בנסיבות דומות בהן נקבע בערר כי קיימת בעייתיות בראיות המצדיקה זאת, בהעדר המלצה.

7. מנגד התבססה ב"כ המבקשת על החלטת ביהמ"ש העליון ועל הפרשנות שניתנה לה בהחלטה מאוחרת, מיום 8.4.14 (בש"פ 2512/14) בעניינו של המשיב האחר. משיב אשר התנגד לדחיית הדיון לבקשת שרות המבחן, בציינו כי בהחלטה המקורית לא הורה ביהמ"ש על הגשת תסקיר ולכן לא היה מקום לעשות כן, במיוחד מקום בו נגרם עיכוב בקבלת החלטת על השחרור לחלופה. הפנתה לתסקיר ולרמת הסיכון הגבוהה שהוערכה בנתוניו. הבהירה שגם המפקחים נבחנו, באופן קפדני, ונמצאו לא מתאימים.

8. בהחלטה מיום 8.4.14 נקבע כי:

"החלטת בית משפט קמא בדבר הצורך בקבלת תסקיר מעצר מתחייבת על מנת שניתן יהיה

לקיים את הוראתו של בית משפט זה לפיה החלופה שתיקבע, ככל שבכלל תימצא חלופה כזו, אמורה להיות "הדוקה". בחינה מושכלת ויסודית של טיב החלופה, במיוחד כאשר קיימת חשיבות מיוחדת לכך שהחלופה תבטיח מפני מסוכנות ניכרת שלכאורה קיימת במקרה זה, ראוי לה שתיעשה תוך קבלת הערכותיו של שירות המבחן, הן באשר לנאשם ולמידת מסוכנותו והן באשר למקום החלופה, למפקחים וכד'. במצב זה, בגדרו קבלת תסקיר מעצר היא שלב מהותי ומתחייב בתהליך בחינת האפשרות לשחרור לחלופת מעצר... אין מנוס מהתחשבות באילוצים בהם נתון שירות המבחן" (ההדגשות במקור).

"... אין להקל ראש באחריות המוטלת על שירות המבחן ובצורך לקיים חקירה יסודית הן ביחס לעורר והן ביחס למפקחים המוצעים, הכל על פי שיקול דעתו המקצועי".

9. המשיב יליד 1969, כבן 44, נשוי בשנית ואב ל - 4 ילדים. שרות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ואת מגוון הרשעותיו, בעטיין ריצה 8 עונשי מאסר. הוערך כי הוא מאופיין בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות לצורך השגת מטרותיו וצרכיו, בדפוסי התנהגות שוליים ואלימים ובמעורבות בחברה שולית. ניכר כי סנקציות עונשיות שהוטלו עליו, לרבות עונשי מאסר ממושכים, לא הצליחו להשיג הרתעה והצבת גבול.

הוערכה רמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה שמידת חומרתה צפויה אף היא להיות בדרגה גבוהה, ככל שתתממש, ועל הרקע הזה הוערך כי לא יהיה בחלופה ביתית להפחית סיכון במצבו. חרף האמור, מתוך מודעות להחלטת ביהמ"ש העליון, לבחון שחרור לחלופה הדוקה, לרבות תנאיה, נבחנה החלופה ונבחנו המפקחים המוצעים. שרות המבחן התרשם כי בני משפחתו מתקשים להכיר בבעייתיות העמוקה המאפיינת את אורח חייו ודפוסי התנהגותו השוליים, ציינו הזדהות עמו ועם עמדתו הקורבנית ועמדו על הקושי לייחס לו אחריות למצבו. צוין, בנוסף, כי יתקשו לזהות מצבי סיכון ולהוות עבורו גורמים מאזנים ומפחיתי סיכון, כשספק אף אם ידווחו למשטרה במקרה של הפרה. משכך, לא הומלץ על שחרור, כאשר באיזוק אין די.

10. אמנם, כפי שנקבע בבש"פ 3503/10 בורגרקר נ' מדינת ישראל, אליו הפנה ב"כ המשיב "התסקיר בא לסייע לבית המשפט במילוי חובתו הסטטוטורית. עם זאת, ועם כל הערכה לעבודה המקצועית והחשובה של השירות, בית המשפט עצמאי הוא בשיקול דעתו..." והפסיקה אליה מפנה. ואולם, "כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל..." (בש"פ 3201/10 מדינת ישראל נ' פלוני והפסקה אליה מפנה). כך, על אחת כמה וכמה בענייננו, בשים לב לעבירות המיוחסות, מבלי להתעלם מהקביעה כי "... קיימת חולשה ראייתית מסויימת..." עליה עמד ביהמ"ש העליון, בשים לב לעברו המאוד מכביד ולאבחון שנערך בעניינו עוד בשנת 2009, מעבר לאבחון הנוכחי. לשרות המבחן הכרות מעמיקה עמו ולכן יש ליתן משקל נכבד לקביעותיו.

11. בהעדר המלצה מטעמים ענייניים, גם לא בתסקיר המשלים אשר בחן שני מפקחים נוספים, לאור רמת מסוכנות גבוהה, מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ד, 24/04/2014 במעמד הנוכחים.

שירה בן שלמה, שופטת